

Det fremgår af forarbejderne til adoptionsloven, at bestemmelsen i § 9, stk. 2, navnlig tager sigte på tilfælde, hvor et barn gennem længere tid har været anbragt i privat pleje, og hvor forældrene modsætter sig, at plejefamilien efterfølgende adopterer barnet, jf. betænkning 624/1971 om ændring af adoptionsloven, side 23.

Som det fremgår af bestemmelsen, er det i øvrigt en betingelse, at adoptionen skønnes at være af afgørende betydning for barnet. I praksis stilles der i overensstemmelse hermed meget strenge betingelser for, at bestemmelsen kan anvendes, jf. herved også betænkningen, a. st.

Om bestemmelsen i § 10 anføres i betænkningen, side 24, at den tager sigte på børn, der gennem længere tid har været institutionsanbragt («glemte børn»). Bestemmelsen indebærer, at der i tilfælde, hvor det måtte lykkes at finde en plejefamilie til barnet, kan gives plejeforældrene sikkerhed for, at de senere vil kunne adoptere barnet. Bestemmelsen, der stiller samme strenge krav som § 9, stk. 2, anvendes meget sjældent i praksis.

På den anførte baggrund må det efter Justitsministeriets opfattelse antages, at det kun i meget sjældne tilfælde vil være muligt at løse de vanskelige og - i forhold til adoptionsloven - atypiske tilfælde, som der peges på i spørgsmålet, ved hjælp af reglerne om adoption.

Der tilføjes i den forbindelse, at adoptionslovens øvrige betingelser for gennemførelse af adoption i givet fald også skulle være opfyldt. Det indebærer bl.a., at de personer, som måtte ønske at adoptere de nævnte børn, som udgangspunkt skal være godkendt hertil, jf. adoptionslovens § 4 a.«

Spm. nr. S 840

Til økonomiministeren (5/1 99) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren stoppe enhver aktivitet i den offentlige sektor, der har som sigte at forberede Danmarks indtræden i ØMU'ens 3. fase, herunder euroen?«

Begrundelse

Ministeren har i dagspressen op til nytårsskiftet - og de 11 EU landes iværksættelse af Europrojektet - klart givet udtryk for, at vil sætte bl.a. Økonomiministeriet i gang med at forberede Danmarks indtræden i ØMU'ens 3. fase herunder euroen.

Den danske befolkning har ved folkeafstemningen i 1992 afvist hele Maastrichttraktaten. Derefter har den danske befolkning ved folkeafstemningen i 1993 sagt ja til Maastrichttraktaten med de danske forbehold. Et af de væsentlige forbehold er, at Danmark ikke deltager i ØMU'ens 3. fase, herunder euroen. Det skete med afsæt i det såkaldte »Nationale kompromis«, hvor ministeren og ministerens eget parti havde en central rolle.

Spørgeren er ikke i tvivl om, at ministeren er glødende tilhænger af dansk underkastelse i unionen og fuld dansk deltagelse i Euroland. Men ministeren er også en varm tilhænger af folkeafstemninger. Hvis de skal have noget som helst formål må resultatet respekteres.

Hvis Danmark havde haft en folkeafstemning om f.eks. Øresundsforbindelsen (som ministeren var tilhænger af), og danskerne havde sagt nej tak, ville det have været utilgiveligt, om Trafikministeriet så alligevel byggede motorvejsforbindelser ud til den påtænkte - men afviste - broforbindelse.

På samme måde er det forkasteligt, når ministeren vil spille skattekroner og arbejdstimer i Økonomiministeriet, eller andre dele af den offentlige sektor, på ministerens personlige drøm om dansk deltagelse i Euroland. Spørgsmålet er jo, hvornår ministeren kommer i konflikt med ministeransvarlighedsloven, hvis ministeren i strid med en folkeafstemning arbejder videre med Europrojektet.

Svar (19/1 99)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Regeringen har den holdning, at det er vigtigt med en grundig debat om euroen og konsekvenserne for blandt andet Danmark. Derfor vil regeringen styrke denne debat ved løbende at bidrage med vurderinger af og oplysninger om udviklingen i euro-landene og de øvrige EU-lande, herunder euro-landenes forberedelser vedrørende overgangen til euroen. Desuden vil regeringen komme med oplysning om indhol-